

Voor alle vorige nieuwsbrieven zie:

www.luccmartens.be

Betreft: nieuwsbrief nr 22 (01 januari 2018)

Beste allemaal,

Het is zowaar een jaar geleden sedert de vorige nieuwsbrief...wat bracht 2017.... ? Het **verlengen van mijn stadsdicherschap** is zeker het vermelden waard. Ik mag er nog twee jaar bij doen... en dat resulteerde oa. in 3 gedichten voor de 5-jaarlijkse Canteclaerfeesten.

Verwijzend naar de vorige nieuwsbrief waarin ik net melding maakte van de publicatie van het gedicht 'kinderen van Aleppo' in **de Schaal van digther** werd de **nominatie** met dat gedicht voor de **Melopeeprijs** één van de hoogtepunten.

Het absoluut hoogtepunt werden de **Vlaamse poëziedagen** op het kasteel van Ooidonk. Meer dan 40 dichters maakten er hun opwachting. Het publiek kwam uit alle hoeken van Vlaanderen. Onder een stralende herfstzon in het unieke kader van Ooidonk werd genoten van workshops, feedback, lezingen, een boekvoorstelling...de organisatie mocht zich verheugen op heel wat lof en de vraag naar een vervolg...

O ja, het voorbije jaar werden nog diverse gedichten opgenomen in **Schoon Schip** en in **Gierik & NVT**. Een gedicht op een openbare plaats werd dit jaar ook mijn deel.

Hartelijke groet

luc c. martens

Luc C. Martens Machelenstraat 12 bus 1, B-9800 Deinze
Tel 09/380 11 77 GSM 0476/26 79 53
Luc.c.martens@telenet.be
<https://www.facebook.com/luc.martens.315>

<http://www.luccmartens.be>
www.deinze.be/stadsdichter

In memoriam Reynaert

de rover ligt te liften, de pluimstaart koud,
alle list geblust in de gebroken ogen.

hij kende ieder pad of heuvel, alle kippenhokken
van dit woud, wist zich in het donker veilig.

zijn boetekleed overtuigde Canteclaer. het neerhof
open, spiegelden de kippen zich in zijn gouden vacht

tot zij zacht maar dodelijk werden verleid in de
nacht. voldaan koos hij het hazenpad, verschalkte

elke jager tot het felle licht voor de konijnen te snel
dichterbij kwam. gierend roofde het licht zijn streken

wie geeft de lifter een lift naar zijn Malpertuis, waar
in de ogen van zijn zaad de wraak te lezen staat.

*Gelegenheidsgedicht bij de editie 2017 van de 5-jaarlijkse Canteclaerstoet,
geïnspireerd op het 'Monument voor een broken fox' van Stief Desmet*

In het tijdschrift **SCHOON SCHIP** (2017 nr 1) verschenen naast 'Camille' (zie vorige nieuwsbrief) devolgende gedichten bij koffieschilderijen van kunstschilder Jesse VAN GOMPEL

Leaf me

het naakte lijf afgekoeld, de haren
neergelaten als een half toneelgordijn
voor het rechteroog. ze spoelt het laatste
bedrijf door, een lege blik in de zaal

zijn kale woorden sneden diep in haar
trommelvlies. ze beeft van verbeteren woede,
verbergt de verlaten lippen achter zijn
gevalen blad. koffie is teer geworden

Coffee Virgin

haar lippen vol verwachting, de ogen
onrustig. zal hij het zwart serveren, en heet?
zal hij met zijn adem haar huid verwarmen
of wordt het bitter slikken, koud en verdwaald?

blijft zij verschaald achter na die eerste cafeïnestoot
of brengt hij ook de melk en dat kleine klontje suiker
om de eerste liefde te verzoeten? wil de maagd in haar
vertrekken of twijfelt ze en drinkt ze verder thee?

Koffieschilderijen en
gedichten nog tot 1 maart te
bewonderen in de **pop-up**
koffie bar cafe interieur,
stationsstraat 44 te Deinze

Zowel via mijn familiale achtergrond alsook via mijn professioneel leven wordt ik getriggerd door mensen met een beperking... Recent verschenen 2 gedichten in Gierik& NVT (35^e jr gang – herfstnummer 136)

Ongestoord (voor L. met Down syndroom)

hij stapt schokschouderend binnen, de broek
opgetrokken tot bijna op de borst. hij kust mij lang
op de wang, fluistert dat ik zijn vriend ben.
zijn moeder, drieëntachtig, bloost

een schaamte die hij absoluut niet kent. zij zwijgt
op zijn bevel. hij wéét het wèl. moeder kijkt mij aan.
hij gaat door, ongestoord. onverwacht tegen de collega;
gij zijt een schoon wijveke gij.

een laatste knuffel, de broek hoog vertrekt hij.
'ik ben een moedige mongool', dag Martens.

© LCM

Gekooid (voor R. met autisme)

ik zag een man met schitterende ogen die altijd
naast mij keek. een man die met zijn broers loopt,
fietst en zwemt. hij traint alleen.
zijn wilskracht groter dan de mijne

ik zag een man die ver weg lijkt, toch luistert,
onverwacht spreekt. hij volgt de bosduif in
de boom van de burens, geeft plots zijn mening,
dezelfde woorden als de mijne

ik zag een man die met vier mannen samenwoont,
niet zijn keuze. voor hen geen vrouw, geen gezin.
de bosduif liefkoost zijn duivin.
zijn wereld kleiner dan de mijne

mijn leven is niet evident zegt hij. terwijl de bosduif
op alle daken rituelen schrijft, steeds weer thuiskomt
in de bomen blijft hij gekooid met zijn gedachten.
het deurtje open vindt hij de uitgang niet

© LCM

Op het kerkhof van Astene (Deinze) werd de kinderbegraafplaats 'Vlinder' aangelegd. Op vraag van Schepen Van Hove werd hiervoor een gedicht geschreven. De dienst burgerzaken ontwierp ism. keramist Pol Van Gompel (Meigem) een gedenksteen.

op het gras je verstilde vleugels,
je knipoog, gesloten. onbegrijpend
fluistert de esdoorn je naam.
in de leilinden wiegt nog je adem,

vlinder van te weinig dagen. wie
stopte je dartele vlucht, remde
je snelheid, nam je warmte

je horizon te vlug bereikt
fladder je in onze gedachten

wij koesteren je lege cocon

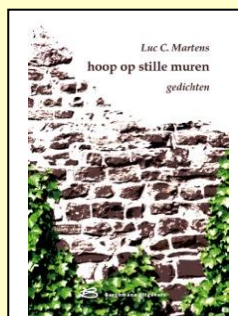
Luc C. Martens

**Hoop op stille muren (Berghmans uitgevers),
tweede druk**

ISBN: 978 9070959 93 7

Tussen arend en schildpad (Uitgeverij P)

ISBN: 978-94-91455-79-7

Beide bundels zijn te verkrijgen in de reguliere boekhandel
alsook bij de auteur (stuur gewoon een mailtje: zie boven)